

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Døden

Citation: Wied, Gustav: "Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967", i Wied, Gustav: *Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 213. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied05val-shoot-idm140270074960384/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967

DEGNEN (remsende). En Søn af Sognefoged Lars Andersen her af Sognet og Hustru Marenstine Sørine født Jeppesen!

SØREN ROSIN (gnækkende). Ka' I bide Spids paa den, hi, hi! hva?

MARENSTINE. Nu kan I jo lægge jer Proces an, om I lyster!

HANS HENRIK (blodunderløben). Ja, det vil vi! Du har bedraget Lars! Du har snydt ham op i hans aabne Øjne! Det er Dig og Niels, der har ... det er Dig og Niels ... Det er Dig og Niels ...

MARENSTINE (lægger rolig Strikketøjet fra sig paa Bordet). Hold nu din Mund, Hans Henrik, a' Du ikke skai forivre Dig! ... Og saa vil jeg si'e jer no'et, baade Dig og Rasmus og Johanne; I som bry'er ind i død Mands Hus, før han endnu er bleven kold i sin Grav, med Skældsord aa Klammeri aa Spe'takel: Hva' jeg har bedreven lige over for Lars Andersen, det vil jeg forsvare for Gud og Mennesker; og gid min Tunge maa visne i min Mund, om jeg har traadt ham for nær i no'en Maader! Nu véd I det! Og nu kan I trække mig for Retten, om I formener, a' det passer i jert Kram. Men aldrig saa længe jeg lever, gi'er jeg mig! Og har I ikke fra den Stund, jeg gik ind her paa Gaarden som Lars Andersens Kone, lagt mig alle de Sten og Bjælker og onde Ord i Vejen, som I paa no'en Maade ku' overbekomme, bare fordi jeg var en fattig Pi'e, der ikke ejede andet uden end som den Særk, hun ha'de paa Kroppen? Saa længe Lars Andersen levede, saa taalte jeg det og gik til Side for Jer, for Manden var gammel og sku' ha' Lov aa dø i Frød. Og al det I nappede og trak i ham, saa stod han dog paa min Side til det sidste. Og nu kommer I her med jerre beskidte Ord og vil svine baade ham og mig og Hans Jørgen til; og gjorde jeg jer Ret, saa viste jeg Jer Døren li'e paa Stedet og forbød Jer a' sætte jerre Ben her tiere; for alt det i vrider og vender Jer, saa er Gaarden *min!* Men jeg holder hverken a' Komedje eller Skamdale, og derfor kan I komme aa gaa paa jer Fødegård, saa meget I lyster. Og har I et godt Raad, saa ta'er jeg imod det. Men ellers mener jeg da som saa, a' enhver gør bedst i aa passe sit! (Hans Henrik ruller med Øjnene og ser ud.